

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 6. juli 2005

Europaudvalgets sekretariat

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

**Udskrift af åbent samråd i Europaudvalget vedr.
softwarepatenter 3. juni 2005**

Hermed omdeles udskrift af åbent samråd med økonomi- og erhvervsministeren om samrådsspørgsmål C om Rocards arbejdspapir vedr. forslaget til softwarepatentdirektiv KOM (2002) 0092

Med venlig hilsen

Else Risum

ÅBENT SAMRÅD I EUROPAUDVALGET VEDR. SOFTWAREPATENTER

Fredag den 3. juni 2005, kl. 11.00-13.00, S-092

Elisabeth Arnold (RV, formand for Europaudvalget, ordstyrer):

Undskyld, ja, jeg troede ikke, vi var helt begyndt på det endnu, men samrådet er begæret åbent, og vi har derfor forlagt mødet til disse lokaler, fordi der er mikrofonanlæg på. Jeg vil gerne starte med at spørge, om der er nogen, der vil begrunde samrådsspørgsmålet? Det er der ikke.

Så går vi videre til ministeren med det samme. Værsgo. Du bedes trykke på knappen.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, udvalget har bedt mig om at kommentere Europa-Parlamentets ordførers, Michel Rocard's, arbejdspapir af 13. april.

Inden jeg gør det, vil jeg gerne orientere om forhandlingssituationen.

Som alle her i udvalget ved, så afgav Danmark en erklæring på Rådsmødet 7. marts, og i erklæringen tilkendegav vi, at man fra dansk side lægger særlig vægt på at sikre, at kun tekniske opfindelser kan patenteres, at rene softwareprogrammer og forretningsmetoder ikke skal kunne patenteres, og at adgangen til interoperabilitet skal sikres. Ligeledes tilkendegav vi, at vi ville arbejde for, at disse elementer indgår i direktivteksten på en balanceret måde.

Som opfølgning på den danske erklæring skrev jeg 19. maj til den luxembourgske formand for endnu en gang at gøre opmærksom på de danske bekymringer vedrørende direktivforslaget.

Jeg har her fremhævet behovet for, at medlemsstaterne og Konkurrenceanværgen bliver inddraget i de kommende forhandlinger med Parlamentet. Den danske EU-repræsentation har også tilkendegivet det over for EU-formandskabet, ligesom mine embedsmænd har gjort det kommende britiske EU-formandskab opmærksom herpå.

Med hensyn til Parlamentet så ved vi ikke på nuværende tidspunkt, om Rocard's forslag har opbakning i Parlamentet.

De meldinger, som jeg har fået, giver bestemt ikke noget klart billede af, hvor Parlamentet vil lægge sig. Det understreges måske også af, at der ud over Rocard's 39 ændringsforslag er indkommet 217 andre ændringsforslag fra parlamentsmedlemmerne.

I henhold til den foreløbige tidsplan finder afstemningen i Parlamentets Retsudvalg først sted den 20. juni, og Parlamentet skal først behandle sagen den 6. juli.

Vi står således i en situation, hvor Parlamentets forslag endnu ikke er fremlagt i endelig form, og hvor vi derfor heller ikke kender de øvrige medlemsstaters holdning hertil. Det vil derfor

være uklogt, hvis man fra dansk side lægger sig helt fast på en løsning i form af støtte til Rocards konkrete ændringsforslag.

Omdrejningspunktet for opnåelse af et resultat i forhandlingerne for direktivforslaget er uden tvivl løsningen af de to særlige spørgsmål om interoperabilitet og teknisk bidrag.

Jeg er sikker på, at så snart vi får løst problemerne med de to spørgsmål, så vil det være muligt at nå til en endelig afklaring i forhandlingerne.

Michel Rocards forslag er på mange måder et skridt i den rigtige retning og dermed et godt udgangspunkt, men forslagene er bestemt ikke uden problemer. Sagt på en anden måde, selv om intentionerne er rigtige, er konsekvenserne vidtgående, når man får set nærmere på de konkrete forslag.

Det ved jeg også, at udvalget er blevet gjort bekendt med, en række danske virksomheder er stærkt bekymrede for Rocards specifikke ændringsforslag, hvilket også er givet udtryk for i et notat stilet direkte til Europaudvalget.

Det drejer sig om store danske virksomheder som Vestas, Danfoss, Grundfos, B & O, Oticon og Radiometer samt en række andre virksomheder, som jeg har modtaget mails fra de seneste par dage. Alle disse virksomheder frygter for konsekvenserne, de frygter for tab af danske arbejdspladser, det samme gælder Dansk Metal. Det er noget, som vi politikere bør tage alvorligt, uanset vi tilhører den ene eller den anden fløj i Folketinget.

Vi har jo allerede drøftet, hvor der skal ske forbedring af direktivforslaget. Der er ingen af os, der ønsker amerikanske tilstande. Vi har i USA set eksempler på udstedte patenter, hvor man er gået alt for vidt, f.eks. patenter på internetaktioner, Armations one click-patent(?).

Tilsvarende vil jeg ikke lægge skjul på, at der i EPO-regi kan være udstedt tvivlsomme patenter, f.eks. en stavekontrol for sammensatte ord.

Derfor er det også vigtigt, at vi i EU får et regelsæt, der sikrer os mod, at det løber løbsk. Her er det afgørende, at det kun er tekniske opfindelser, som skal kunne patenteres, og at rene softwareprogrammer og forretningsmetoder ikke vil kunne patenteres.

Derudover skal det ikke være sådan, at vi gennem patentbeskyttelsen forhindrer adgangen til, at systemer kan kommunikere sammen, det er det, der mere populært benævnes interoperabilitet, det tror jeg, at de fleste af os, der sidder her i dag, kan være enige om.

Jeg vil godt starte med at knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om interoperabilitet, det er både et svært ord og et svært begreb, og begrebet interoperabilitet dækker jo over, at to programmer kan udveksle og anvende data mellem hinanden. Hvis ikke computerprogrammer får kommandoer i det bestemte sprog, det er sat til at forstå, kan det ikke forstå kommandoen - man kan sammenligne det med legoklodser, som skal have samme størrelse for at passe sammen. Det står alle og enhver frit for at analysere legoklodsen for at se, hvilke klodser der passer sammen, men hvis man ønsker at sætte klodsen sammen med andre klodser eller selv producere tilsvarende klodser, skal man have en tilladelse.

Behovet for en regel om interoperabilitet i direktivet skyldes, at en patenteret opfindelse kan være den eneste mulighed for at sammenkoble to eller flere computerprogrammer med hinanden. Her vil den patenterede opfindelse kunne være en urimelig begrænsning for videreudvikling.

Med hensyn til Rocards forslag om ændring af bestemmelsen om interoperabilitet er det imidlertid vigtigt, at vi har en fælles forståelse af, hvad vil ændringen så betyde.

Forslaget betyder, at alt patenteret teknologi, som er nødvendig for at sikre interoperabilitet, skal stilles gratis til rådighed. Indføres en sådan bestemmelse, vil det jo kunne få vidtrækkende konsekvenser for danske virksomheder.

Thrane & Thrane, der producerer satellitstyr, har netop lanceret et system, der tillader telefoni og højhastighedsinternet fra flyvemaskiner.

Rocards forslag vil betyde, at teknologien bag dette system er frit tilgængeligt, således at alle kan udnytte det uden betaling. Herved vil Thrane & Thranes investeringer i udviklingen af teknologien være tabt, og incitamentet til at udvikle nye teknologier vil være væk.

Radiometer vil ligeledes blive berørt af Rocards ændringsforslag. For Radiometer vil forslaget betyde, at de gratis skal give deres konkurrenter adgang til den teknologi, de har udviklet i deres blodgasinstrumenter, der analyserer blodprøver.

For B & O vil Rocards forslag betyde, at de ikke kan beskytte en videreudvikling af BeoLinksystemet, og ydermere vil B & O skulle udlevere den nye teknologi til konkurrenter gratis.

Konsekvenserne af forslaget vil derfor være, at virksomhedernes konkurrenceevne svækkes betydeligt med risiko af tab af et antal danske arbejdspladser.

Generelt vil jeg gerne sige, at jeg frygter, at en sådan regel vil betyde, at virksomhederne ikke længere vil have samme incitament til innovation, fordi andre virksomheder vil have mulighed for vederlagsfrit at anvende og kopiere den patenterede teknologi.

Endvidere kan man frygte, at Rocards forslag vil få virksomheder til i stedet at hemmeligholde deres viden. Herved vil den vigtige videnspredning, der i dag finder sted i patentsystemet, gå tabt. Opfindelsen offentliggøres nemlig, når der udstedes patent på den. Herved spredes viden om ny teknik, som andre kan bygge videre på. Patenter er dermed til gavn for den teknologiske udvikling. Hvis virksomheder vælger hemmeligholdelse frem for patentering, vil konsekvensen være mindre udvikling, mindre videndeling, hvilket vil være til skade for samfundet som helhed.

Derfor er jeg ikke helt sikker på, at Rocard har fat i den rigtige løsning. Intentionen om, at der skal skabes adgang til interoperabilitet er vigtig, men den konkrete udformning er alt for vidtgående.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til Rocards forslag om teknisk bidrag. Meget generelt kan et teknisk bidrag defineres som en forskel mellem det, der søges patent på, og det

aktuelle tekniske niveau i samfundet. Det er en fordel at få en klar definition af begrebet teknisk bidrag; en klar definition vil sikre, at fortolkningsmulighederne og begrebet indskræpes betydeligt.

Rocard opererer med to afgrænsninger af teknisk bidrag i sit ændringsforslag, en positiv afgrænsning af, hvad der skal til for at opnå et patent, og en negativ afgrænsning af, hvad der ikke kan patenteres. Jeg er meget enig i denne tilgang.

I Rocards positive afgrænsning henviser han til, at det kun er opfindelser, der anvender naturkræfter, der kan betegnes som tekniske og derfor kan opnå patentbeskyttelse. Rocards afgrænsning indebærer, at rene softwareprogrammer og forretningsmetoder undtages fra det patenterbare område. Det er fuldt ud i overensstemmelse med det, som regeringen ønsker.

Men naturkræfter er ikke et i forvejen kendt begreb inden for patentretten. Det er derfor svært at definere, hvad dette begreb dækker over. Myndigheder og også domstole skal derfor foretage en fortolkning af begrebet. Det kan føre til en uensartet praksis i de forskellige lande i modstrid med det, vi alle ønsker med direktivet. Det er dog spørgsmålet, om man kan præcisere afgrænsningerne yderligere og dermed imødegå de negative konsekvenser, som Rocards forslag kan have.

Med hensyn til Rocards negative afgrænsning så er jeg enig i, at behandling, håndtering og fremlæggelse af information i sig selv ikke skal kunne patenteres.

Jeg er dog bekymret for, at forslaget vil omfatte al databehandling og derfor vil undtage områder fra patentbeskyttelse, som vil berøre en lang række danske virksomheder.

Rocards ændringsforslag vil for Oticon kunne betyde, at de ikke længere vil kunne patentere deres metoder til programmering af høreapparater eller deres metode til behandling af lydssignaler, da systemerne må tolkes som datahåndtering.

Det samme gør sig gældende for GN ReSound, der ikke vil kunne patentere deres metode til at optage signaler i et høreapparat.

For Novo Nordisk vil Rocards forslag kunne betyde, at de ikke vil kunne patentere deres systemer til kontrol og udregning af insulindosering, der guider diabetespatienter til en bedre selvbehandling.

Danfoss vil heller ikke kunne patentere deres system til fjernopdatering og vedligeholdelse af motorstyreenheder.

For vindmølleindustrien, herunder Vestas, kan det betyde, at konkurrenter frit kan kopiere styreprogrammerne til vindmøller.

Konsekvenserne for den lille danske virksomhed Cryptico kan blive, at de ikke vil kunne patentere deres unikke metode til kryptering, den har et meget stort eksportpotentiale. Det er helt afgørende for Cryptico, at der udtages patent, fordi patenter er nødvendige, for at de kan tiltrække den nødvendige venturekapital.

Områder som f.eks. mobiltelefonien, digitale tv-medier vil ligeledes være undtaget fra patentbeskyttelsen. Forslaget vil således få konsekvenser for udviklingen af 4.

generationsmobilsystemet, som der p.t. sættes kraftigt på ved Aalborg Universitet. Fjernes muligheden for patentering på dette område, vil det betyde, at interessen for at medvirke i denne udvikling vil mindskes betydeligt.

Jeg er altså ikke alt for tryk ved Rocards præcise ændringsforslag, selv om jeg dog er enig i intentionen bag ved forslagene. Opfindelser, der ud over databehandlingen indeholder et teknisk bidrag, vil fortsat kunne patenteres. Det er vigtigt af hensyn til den fremtidige forskning og udvikling inden for en lang, lang række områder.

Altså, for at gøre en lang historie kort, så er jeg bange for, at vi fra politiske side kaster os ud i forhastede beslutninger uden at have et sagligt, et fyldestgørende beslutningsgrundlag. For hver dag, der går, kommer der nye eksempler på, at Rocards forslag får omfattende konsekvenser for danske virksomheder.

Jeg synes, det er betænkeligt, hvis vi skal medvirke til, og at vi med bind for øjnene giver fuld tilslutning til Rocards konkrete forslag. Det er regeringen ikke villig til på nuværende tidspunkt. Jeg forstår heller ikke det hastværk, vi er ude i. Sagen skal først behandles i et parlamentsudvalg den 20. juni og i plenum 6. juli. Derfor er der ikke behov for her og nu at lægge os fast, sådan lovgiver vi normalt heller ikke i Danmark.

Jeg mener, at det rigtige ville være, at vi fra dansk side vil afvente Parlamentets endelige forslag, inden vi fastlægger en endelig dansk holdning. På den måde sikrer vi, at Danmark har størst mulig indflydelse i de kommende forhandlinger.

Jeg har tænkt mig allerede nu at sende et brev til formandskabet og gøre opmærksom på, at vi fra dansk side overordnet kan støtte Rocards intentioner og understreger vigtigheden af, at der findes rigtige løsninger på de rejste problemer. De løsninger, som nu skal findes, skal ikke bare kunne bruge i dag, de skal også kunne holde i mange år ud i fremtiden. Vi skal ikke kun finde løsninger, der dækker nutidens teknologier, men også kigge lidt i krystalkuglen, således at også fremtidige teknologier kan passes ind i de løsninger, vi finder.

Jeg vil gerne tilkendegive over for udvalget, jeg vil meget gerne medvirke til at finde nogle brede løsninger, og hvis det har interesse, vil jeg meget gerne indbyde partiernes ordførere til et møde eventuelt sammen med den industri, som nu påpeger, at der er massive problemer.

Jeg vil gerne bede til, at vi ikke drager forhastede konklusioner på noget, som vi ikke kender rækkevidden af.

Ordstyrer:

Tak til ministeren. Der er en række medlemmer, der har bedt om ordet, den første er Svend Auken, værsgo. Husk at tænde for mikrofonen.

Svend Auken (S):

Jeg siger tak til ministeren for den orientering, vi har fået, og jeg noterer med glæde, at ministeren går ind i en række af de konkrete problemstillinger, der er i det her spørgsmål. Jeg synes også, det har været meget velkomment. Jeg var ked af, jeg ikke kunne være til delegationerne før, men vi har været til møde i Statsministeriet om situationen efter det hollandske og franske nej, så derfor var jeg forsinket.

Men vi har haft en god dialog med en række af de virksomheder. Og det er tydeligt, at det, der er opgaven for os, det er på samme tid at forhindre en amerikanisering af hele patentlovgivningen, en, som man vel også kan sige, at patentmyndighederne selv i Europa har bidraget til, inklusive de danske patentmyndigheder. Der bliver jo aldrig sagt nej, stort set aldrig sagt nej i Europa allerede i dag, og derfor er det vigtigt at få nye regler, så der bliver sagt nej.

En af begrundelserne for, at man ikke siger nej, det er, at man har de såkaldte tripsaftaler under WTO, som fortolkes meget bredt, med amerikanske tilgange til problemet, og derfor så nærmer man sig nu en situation, hvor almindelig kommunikation er belagt med alle mulige patenter i situationen. Derfor er det utrolig vigtigt, vi undgår en amerikanisering, som jo gør, at der bliver monopoldannelser, som gør, at den almindelige kommunikation bliver hæmmet, og som fordyrer udviklingsarbejdet og forskningen i meget betydelig udstrækning.

Og det er jo det, der har ligget bag flertallets ønske om at stramme op, og det er også det, der fortsat ligger bag flertallets ønske om at støtte Parlamentets arbejde. Og det ligger, som jeg hører ministeren, også bag det, han siger er regeringens holdning. Og derfor burde det jo være muligt for os at finde nogle fælles formuleringer på det her spørgsmål.

Og der vil jeg lige, inden jeg går i gang, men det er bare gøre en bemærkning, og det er om tidsfaktoren. Som vi forstår det, forsøger man, hvad der jo er helt i det europæiske samarbejdes ånd, selv om det ikke er helt efter bøgerne, at lave en dialog mellem parlamentet, Kommissionen og formandskabet, sådan at der kommer det ud af det, som nogen kalder en konsolideret tekst, altså at der kommer en tekst ud af det, som dels er retningsgivende for afstemningerne i Parlamentet, og dels også betyder, at formandskabet kan komme med et samlet forslag til sin tid, som vi så skal give ministeren mandat til, når vi kender det.

I dag skal vi jo ikke forholde os til mandater, fordi vi ikke kender de konkrete ting. Men det er meget vigtigt, at vi giver input. Det var det, ministeren forsøgte at gøre i Rådet med sin erklæring. Det er det, går jeg ud fra, han ønsker at gøre med det brev, han sender til formanden, den luxembourgiske formand. Alt det er godt.

Så kommer vi tilbage til det, der er indholdet. Der synes jeg, at hver gang ministeren taler i generelle vendinger, principielle vendinger, så synes jeg, vi er fuldstændig enige. Men når det bliver konkret, så begynder det at smutte. Jeg synes kun efter ministerens formulering, at det eneste, han kunne tænke sig at sige nej til, var stavekontrol på sammensatte ord. Det var det eneste sted, han sagde, at det var jo klart, der må man kunne sige nej. Alle andre steder ville ministeren

sige ja - alle andre steder. Det tror jeg slet ikke er hans holdning. Men jeg tror bare, det er vigtigt, at man ikke efterlader det indtryk.

Det, der er Dansk Industris problem. De har to problemer, og vi er i hvert fald villige til at løse begge problemer. Det ene problem er, at hvis et edb-program eller et it-styringsprogram, eller hvad det nu er, indgår som led i et apparat, så skal det ikke bare kunne patenteres som helhed, men der må også være en beskyttelse af selve de koder, algoritmer osv., som er substansen i det styringsprogram.

Altså, det må ikke være sådan, at man altså ikke kan efterligne produktet - det er jo patenteret - men man kan bare frit stjæle det styringssystem, som jo er en integreret del af produktet. Vi er fuldstændig klokkekrydstalkar: Vi skal have en tekst, der gør det tydeligt.

Det andet problem, og det mener jeg burde være muligt at skrive, vi har selv prøvet nogle skriveprøver, og det vil vi meget gerne også, hvis ministeren ville tage det med. Det andet problem er jo selvfølgelig den der kommunikationsinteroperabilitet. Næst efter subsidiaritetsprincippet synes jeg, det er det mest mundrette begreb, jeg endnu har set fra EU's side. Interoperabilitet: Der er det jo vigtigt, at vi ikke nu går ud i den anden grøft og siger, at vi skal have så skrappe regler til beskyttelse, selv krypteringsprogrammer forstår jeg, han vil have patentbeskyttet. Hvad er et krypteringsprogram andet end et cyberspaceprogram? Hvis det er et godt krypteringsprogram, så kan det jo ikke stjæles. Altså, hvis man kan lave reverse engineering på et godt krypteringsprogram, så kan jeg godt forstå, man vil - Men man skal være varsom med, at man ikke går så langt.

Det, jeg synes, vi skal have frem i det bidrag, vi kommer til fra dansk side, og vi er helt enige med ministeren, når han taler om industriens interesser osv., det er det, vi skal frem til, det er der en tilstrækkelig beskyttelse sådan af ting, folk kan tale med hinanden, uden at den, der taler med den anden skal vide, hvorfor man kan tale med hinanden. Altså, skal man virkelig for at lave interoperationelt afsløre koderne? Selvfølgelig ikke, det er jo forretningshemmeligheder. Der må da være ophavsretsbeskyttelse eller noget andet, som dækker det ind. Men det skal vi have klaret af.

Jeg vil slutte med at sige, at vores ønske om i givet fald at lave en beretning, men vi er også meget gerne med på at diskutere formulering af et brev fra ministeren. Det kan måske i virkeligheden lempe det ganske betydeligt. Det er at sikre det, der har været hensigten med Anne Gretes store arbejde, med andres store arbejde uden at skabe de vanskeligheder for Dansk Industri, som han nævner, altså de legitime hensyn fra Dansk Industri, som han nævner i det.

Så min sammenfatning i det her spørgsmål vil være, at lad os dog, hvis vi har et fælles udgangspunkt, prøve så at finde en fælles tekst, og lad os endelig gøre det med det samme, så vi stadig væk er en del af processen og kan påvirke det udfald, der kommer af det her.

Undskyld, formand, at det var et lidt længere indlæg. Men vi er nødt til det. Det er jo meget, meget komplekst, så det er man nødt til for at dække det ind. Til gengæld behøver man så

ikke at sige mere, men det er altså det, der er afgørende for os. Det er ønsket fra ministeren, og jeg vil gerne høre hans kommentar, når han får ordet på et tidspunkt, til det, jeg har sagt.

Ordstyrer:

Ja, tak skal du have Svend. Du slukker, det er godt, ja. Kan vi tage et par stykker til, minister? Ja.

Anne Grete Holmsgaard er den næste, værsgo.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

For det første vil jeg godt sige tak for din redegørelse, og jeg var glad for, at du i den redegørelse også sagde, at du ikke vil afvise, at der faktisk er taget yderst uheldige patenter i den europæiske patentkonvention. Det synes jeg er meget vigtigt, for det betyder, at vi er nået et skridt videre i forståelsen af hinanden.

Dermed mener jeg også, at det må være fuldstændig klart, at det her ikke går ud på at sanktionere den praksis, der har udviklet sig i EPO, men derimod om at få afgrænset den, så vi kommer tættere på det, der faktisk er lovgivningen og var lovgivningen, hvis den ikke var blevet undergravet af praksis. Det synes jeg er et fremskridt.

Så advarer du mod hastværk og siger, at det har vi ikke tradition for. Nu vil jeg ikke kalde det her en hastværkssag, altså nu kom jeg først tilbage i Folketinget i 2001, men jeg tror, at vi to og udvalget har brugt rigtig mange timer siden november 2002, det er jo altså 2½ år siden.

Jeg kan faktisk ikke huske ret mange EU-sager, der har kørt så længe, og vi har brugt så meget tid sammen, så jeg har svært ved at forstå, at det her skulle være hastværk. Omvendt så er det jo farligt at miste momentum, og derfor skal det faktisk nu gå stærkt, fordi der bliver forhandlet andenbehandlingsaftale.

Danmarks repræsentanter og de andre landes repræsentanter sidder jo bag ved kulisserne, eller hvad man nu kan sige, og medvirker til det her og opererer på de oprindelige mandater, og det er jo dem, vi er utilfredse med, og det er dem, vi skal have ændret. Derfor går det ikke at vente. Det er faktisk nu, der skal smedes, hvis vi skal have en ordentlig balance ud af det her.

Så nævner du specielt to ting, og det er jo ikke så underligt, for det er det, striden har stået om hele tiden. Det er henholdsvis interoperabiliteten, og så er det det, der kan kaldes det tekniske bidrag, og der fremførte du nogle ting fra ændringsforslagene. Men du kender jo også vores udkast til beretning, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi også har givet dig det over, inden vi offentliggjorde det i udvalget, sådan så du også havde mulighed for at se det. Det synes jeg også er fair at gøre på den måde.

Men der vil jeg godt sige, at det, vi faktisk skriver i den, er, at interoperabilitet ikke må kunne blokere eller hæmmes af patenter. Indgår der dele af patenteret teknik i udvekslingen af data mellem computersystemer, skal der ikke kunne rejses krav om patentkrænkelser.

Vores meget moderate bidrag til det her er faktisk, at hvis der ligger de her sten i floden, hvor vi skal kunne svømme hen til hinanden, det er jo det, interoperabilitet handler om, så kan man ikke slæbes i retten, hvis man går op på den sten, og hopper ned på den anden side og svømmer videre. Det er faktisk det, der står i den. Det mener jeg egentlig burde være spiseligt også for regeringen.

Vi har ikke engang sagt, at det skal være gratis. Vi har sagt, at det ikke skal være sådan, at man bliver slæbt i retten, hvis man kravler op på den her sten og svømmer videre i infrastrukturfloden. Så jeg ville gerne have din refleksion på, om det ikke i virkeligheden er spiseligt.

Så det andet: Du sagde sådan set, at den negative afgrænsning af, hvad der kunne patenteres, havde du ikke så meget imod. Men den positive, hvor der står, at der skal være naturkræfter, der virker med hinanden, det var et ikke i forvejen kendt begreb i patentlovgivningen. Nej.

Men nu er det jo sådan set, hvis man går 20 år tilbage, så var det her jo ikke noget, der var et problem, og det er jo en del af den moderne udvikling, at der opstår nye problemer. Der må man sige, at det med at sige teknisk bidrag holder ikke. Jeg kan sidde og lave mange forslag til tekniske løsninger og regne dem ud på en eller anden algoritme eller en ligning, eller hvad vi nu vil kalde det. Men det er ikke noget apparat.

Det er derfor, at det begreb er stærkt misforståeligt, og derfor skal det altså hedde: fysiske produkter og naturkræfter, der virker med hinanden. Ellers giver vi den besked videre, som er så uklar, at man i virkeligheden kan køre videre med den udskridende administration, der er af patenterne i øjeblikket.

Så der er jo ikke noget mærkeligt i, at lovgivere siger, at vi bliver nødt til at have et nyt begreb ind i vores lovgivning, som er klart.

Og nu har jeg jo så også fået her til morgen dit udkast til brev, og der vil jeg sige, at der er problemet lige præcis de to ting her. Jeg kvitterer for, at du på side 1 kommer os i møde, men på side 2, der kommer du desværre til at hive det hele fra hinanden, fordi du igen siger teknisk bidrag, og det er det, der er hamrende uklart. Det er fysiske produkter, hvor naturkræfter virker med hinanden, der er det, vi skal have som definition. Og så går den helt galt, når du kommer til at sige - jeg ved godt, det ikke er dig selv, der har siddet og skrevet det - når du kommer til at sige, at krypteringsprogrammer skal kunne patenteres. Det er rene algoritmer. Og så er vi jo altså sådan set værre stillet, end vi var tidligere.

Endelig vil jeg godt sige til allersidst, jeg mener, at der er nogle misforståelser i nogle af de henvendelser, der har været fra virksomheder, og vi har jo også kommunikeret mundtligt med dem, men der er jo ingen, der er tvunget til, der er ingen, der er tvunget til at udlevere deres kildekode. Den kan holdes hemmelig. Den kan holdes hemmelig, hvorimod hvis man vil patentere, så er man søreme nødt til at offentliggøre den.

Ordstyrer:

Ja, tak til Anne Grete. Jeg har besluttet, at ministeren får lov til at svare nu på de to første indlæg, og så har jeg et par yderligere talere bagefter. Værsgo, minister.

Økonomi- og erhvervsministeren:

Jeg vil gerne sige til Svend Auken, at jeg tror faktisk, at vi på ... på en lang linje er jeg faktisk meget, meget enig på det område. Der, hvor jeg har sagt, at nu vil man gerne fremlægge en beretning, der låser på nogle områder, har det givet anledning til nogle bekymringer.

Jeg er meget enig med Svend om, og det er så også noget, Anne Grete er inde på, at det er netop hovedformålet med direktivforslaget, det er jo at forhindre, at vi i Europa får de her amerikanske tilstande. Vi har set, at der sker en udskridning på det her område. Jeg tror vi er enige om, at der er et behov for at få et direktiv, men vi ved også, at balancen på, hvor kniven skal gå ned, det er den dialog, det er den debat, vi skal have, hvor skal kniven falde ned. Og så skal vi ramme et sted, hvor vi siger, at det her det sikrer, at der fortsætter en udvikling, der er nogen beskyttelse af det, vores virksomheder arbejder med. Samtidig må det ikke låse andre.

Og i amerikansk ret er det jo blot en betingelse, at en opfindelse, den skal være nyttig, for at opnå patentbeskyttelse, og i Europa der stiller vi jo så krav om opfindelseshøjde, og det vil sige, at den skal altså adskille sig væsentligt fra det, der allerede er kendt, og derudover skal den yde det her tekniske bidrag. Og det er et af de krav, der gør, at Europa virkelig adskiller sig i forhold til USA. Så vi er meget enige i de bemærkninger, Svend Auken kommer med, at vi vil forhindre en amerikanisering, og det er vigtigt, vi får nye regler.

Jeg vil gerne en gang mere bekræfte, at jeg slet ikke vil afvise, at Den Europæiske Patentorganisation i flere tilfælde eller enkelte tilfælde har udstedt patenter, der aldrig burde have været udstedt. Og netop derfor for at undgå den her usikkerhed hos vores virksomheder og myndigheder om, hvad kan der egentlig patenteres, så er det vigtigt, vi får et klart regelsæt. Og det skal være nogle klare regelsæt, der skal fastsættes politisk og ikke ved sådan administrativ praksis, der kan ændre sig.

Så med hensyn til at indholdet i mit brev er godt, men så er der nogle konkrete steder, jeg siger nej. Jeg synes faktisk, at det har gjort indtryk, at vi har haft nogle gode danske virksomheder, der skaber værdi uden produkter, der har været bekymret her de seneste dage. Jeg mener det er vigtigt, at vi ikke træffer beslutninger. Så kan man sige, jamen det har vi så taget højde for.

Men det er da rigtigt, at når der så henvender sig B&O eller andre virksomheder, Radiometer, så kan vi jo sådan set skrive det ind, at det, vi forstår, at de arbejder med, det skal ikke kunne rammes af det. Min frygt vil jeg gerne sige, det er så, at vi ser måske om 14 dage, 3 uger, 1 måned eller længere henne og sige, vi fik altså ikke taget det hele med. Vi burde have haft sådan

nogle prikker i denne her beretning, for der er kommet flere danske virksomheder løbende, som egentlig har en god forklaring på, at de risikerer at blive ramt.

Så har de så en helt klar forskellighed omkring kryptering. Det har jeg jo så noteret mig. Det er jo en helt klar melding fra Anne Grete. Og Anne Grete kvitterer jo så for, at jeg godt tør sige, at der er taget uheldige europæiske patenter.

Med hensyn til interoperabilitet så ser vi jo og siger, at jamen man må godt kunne hoppe op en sten i EU, men jeg er da helt åben for at diskutere, om der så skal være en eller anden form for et system med licenser på den ene eller anden side. Jeg er nødt til at fastholde, at i hvert fald nogle af de meldinger, vi har fået at vide med, at de sidder og arbejder med Katrinebjerg, at hvis vi bare kører igennem på den her måde vil de blive ramt. De sidder og arbejder med et system med en sensor, der undersøger vejen under en bil, og det går så op i en computer. Men ikke nok med at det går op i computeren, så er der altså også et program, der sender til de biler, der kører imod, så det vil sige, at de biler, der kommer imod, kan så lige pludselig få at vide, at når du kommer 1 km længere ned, så er vejbanen glat. I hvert fald det er jo eksperten i mit hus, for jeg er jo ikke ekspert på det her, jeg er blot politiker. Men det tilsiger mig i hvert fald, at vi skal passe en lille smule på der, hvor vi lader kniven falde ned, når vi skal skære. Og derfor vil jeg gerne sige, at jeg vil gerne være åben om at tage de møder, der skal til på det her område og også inddrage de her virksomheder.

Når Anne Grete siger, jamen det der med naturkræfterne det er jo så vigtigt. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får meget, meget nøje fastsat, hvad er så afgrænsningen af det her, fordi kan det misforstås, kan vi få truffet nogle forkerte beslutninger?

Og der er jo mange måder at formulere interoperabilitetbestemmelserne på. Altså målsætningen for formuleringen af de her må jo være, at digitale produkter skal være i stand til at kommunikere, de skal være i stand til at udveksle data. Og så kan man sige, hvis vi har den her målsætning, så er der jo flere muligheder, Anne Grete, for at udforme det her på. Altså enten ved patenthaver han forpligtes til at licensere sin teknologi på rimelig og ikke diskriminerende vilkår, hvis der ikke findes lige så gode alternativer, som ikke er patenteret. Eller ved at der sikres en adgang til en patenteret teknologi uden vederlag i de tilfælde, hvor man kan sige, at teknologien er utrolig vigtig for at sikre en interoperabilitet, hvor det drejer sig om teknologi, og man kan sige, at der er en samfundsmæssig værdi. Og endelig så kunne man tænke sig et kompromis om at kombinere to af de her modeller, og så tror jeg, hvis vi forstår hinanden, at så er vi tilbage på åen og stenen.

Jeg tror altså, det er vigtigt, vi prøver at se, om vi kan finde en balanceret løsning, som både tilgodeser dem, der udvikler nye teknologier, og så dem, der også skal videreudvikle dem. Altså hvis man bare skriver, at der ikke er tale patentkrænkelser, så betyder det jo, at hver gang vi taler om interoperabilitet, så skal der stilles grej til rådighed. Det må jeg sige, det synes jeg, det kan

være et kraftigt indgreb i nogle virksomheders ejendomsret, sådan lige umiddelbart. Det må jeg fastholde.

Og når vi nu taler om de her misforståelser, der er omkring interoperabilitet, så taler vi altså om B&O, vi taler om Radiometer og Oticon, Grundfos, Danfoss, Foss Electric, Vestas. Jeg vil nok sige, det er set i mine øjne professionelle virksomheder, der faktisk har en stor ekspertise på de her områder. Der er også tale om virksomheder, der er vant til at operere internationalt og vant til at anvende patentregler i mange forskellige lande. Jeg tror, at de har et vist vidensniveau, hvad deres opfindelser indeholder, og i hvilken retning at udviklingen i en globaliseret verden går.

Jeg vil gerne bede til, at udvalget lytter til de her virksomheders bekymringer. Jeg må sige, at som minister og erhvervsminister og have ansvaret for vækst så er det noget, jeg mener vi bør lytte til i den her situation. Jeg har så forståelse for, at Anne Grete siger, at nu må der komme mere fart på den her sag.

Jeg må fastholde, at de egentlige forhandlinger mellem Rådet og Parlamentet først finder sted, efter at Parlamentets Retsudvalg har foretaget deres afstemning. Og det sker jo så den 20. juni. Og hvis det skal være muligt at finde et hurtigt kompromis mellem Rådet og Parlamentet, så befinder vi os altså i perioden mellem 20. juni og 6. juli, hvor Parlamentets plenarforsamling de stemmer.

Og jamen jeg må bare fastholde, jeg forstår, at nogle synes, at det her skal gå rigtig stærkt. Jeg mener, det er vigtigt, inden vi begynder at gå i detaljerne, at vi kan sende overordnede retningslinjer, hvor vi kan spille ind uden at der bliver tale om helt faste, helt konkrete forslag. Det er sådan set det, jeg beder en lille smule til.

Jeg vil sige, at jeg må notere mig, at der er nogle steder omkring kryptering, hvor vi åbenbart er en del uenige, lad mig sige det på den måde, men det er jo før lykkedes at finde en vej igennem - selv om det hedder kryptisk - så jeg siger, jeg er meget åben over for at tage en dialog med de eksperter, vi har siddende i vores huse på det her, plus at jeg synes også, at der kunne måske være en idé i at prøve på at få noget ud af det, de her virksomheder er kommet væltende med de sidste par dage, frem for at man bare siger, sådan skal det være, vi har et flertal i udvalget, nu kan ministeren bare lystre. Og det gør ministeren jo altid. Ministeren retter sig jo efter det flertal, der er. Sådan er livet jo i dansk politik. Det er prøvet mere end en gang, Anne Grete, sådan er verden jo skruet sammen. Men jeg beder jo bare til, at man også tager hensyn til den proces, vi er inde i. Der er tale om højteknologiske virksomheder, der lever af viden.

Ordstyrer:

Ja, var det ordene eller ...?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det var det foreløbig.

Ordstyrer:

Ja, godt. Vi går videre. Jeg har tre yderligere, tre nye medlemmer, på listen, og så har Anne Grete bedt om ordet til yderligere kommentar til ministerens første svarrunde her. Den næste, der har bedt om ordet, det er Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Ja tak. Der er ingen tvivl om, at det er meget teknisk og for nogle af os i hvert fald vanskeligt at overskue alle konsekvenserne af de formuleringer, man nu engang anvender.

Jeg er sådan set meget enig med Svend i meget af det, som han fremfører. Og særlig kunne jeg godt tænke mig at få en - det er slet ikke sikkert, at vi kan få det nu - men et svar på, om det ville være muligt at lave en definition, hvor man altså beskytter algoritmer osv. i en konkret anvendelse, men at den generelle algoritme ligger frit, altså som jeg forstod fra den tidligere deputation, vi havde, at det var det, der ... og der var ministeren selvfølgelig ikke til stede, men altså at det er det, der lægges op til. Det synes jeg i hvert fald er et af de afgørende problemer, som vi må finde en løsning på.

Og jeg er meget enig i, at det ville være befordrende for hele processen, om vi kunne mødes et sted.

Og jeg ser også det brev, som vi har fået, som en bevægelse fra ministerens side og er i hvert fald et ønske om at mødes et sted, hvor vi så kan finde nogle fælles formuleringer, der tilgodeser både de interesser, vi altså har hørt her fra erhvervslivet, men altså også de bekymringer, som vi har hørt fra mange ngo'er. Det synes jeg altså er meget centralt at vi ikke bare sidder overhørig.

Det er jo kendetegnende for de virksomheder, der udtaler de her bemærkninger, at det altså er folk, der for så vidt har sit på det tørre, og derfor: Dem skal vi selvfølgelig også tage stort hensyn til, men jeg mener altså også, at vi skal tage hensyn til de ngo'er og andre organisationer, som har talt om vigtigheden af ikke at have nogle formuleringer, der sætter hele processen i stå, bremser for innovation osv., alt det, der foregår i cyberspace.

Og det ville jeg være glad for, om ... og jeg synes, at det er en god idé, det, som ministeren lægger op til at lave nogle møder mellem de organisationer og så ordførerne og ministeren. Men jeg synes også, at det ville være fint at få de folk, der har ytret sig kritisk, med, altså de bevægelser og organisationer og foreninger, som vi før har haft i deputation, få en repræsentant fra dem at høre, om de finder, at man kan mødes et sted, hvor man tilgodeser deres interesser også. Og det vil jeg gerne høre om ikke ministeren vil være åben for.

Ordstyrer:

Ja, tak til Morten Messerschmidt. Den næste, der har bedt om ordet, det er Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen:

Ja tak. Men jeg vil først takke for samrådet. Jeg er glad for, at det er åbent igen, og så er jeg glad for, at vi her i Europaudvalget har bevilget os så meget tid, så vi nu har fået lejlighed til at møde den virkelige verden. Nogle gange kan det jo være godt nok, vi sidder her og lovgiver og laver regler, om det så er EU eller Danmark, at vi faktisk møder de mennesker, som efterfølgende kommer til at mærke konsekvenserne af de regler, vi laver. Så jeg er glad for, at det ikke gik så galt sidste fredag, nemlig som der var blevet lagt op til om torsdagen, med at vi i huj og hast skulle afgive en beretning, hvor vi i et og alt støtter Rocards forslag.

Og jeg vil også gerne takke for ministerens tilbud om at holde et møde med os, altså Europaudvalget, og industrien og ministeren, fordi jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi i Danmark ikke medvirker til at lægge nogle hindringer for, at man kan udtage patenter, også inden for nogle af de mere fremtidige produktioner. Ikke alene her i Danmark synes jeg at det er relevant, det er da klart, at det gør meget indtryk, og det er da fint, at man er begyndt andre, i andre partier at lægge mærke til, at der måske er nogle danske problemer i nogle danske virksomheder, men jeg synes da, at det er nok så vigtigt, at vi tænker på Europa som helhed, og at den formulering, vi så ender med, er en formulering, som ikke er så vidtgående som i USA, men på den anden side altså så også sikrer, at europæiske virksomheder har en chance i konkurrencen med amerikanske konkurrenter, så der ikke bliver tale om sådan en enkeltagsløsning, men at vi forsøger at få generaliseret den præcisering, så også virksomheder i andre europæiske lande faktisk har en chance for at udvikle produkter og kunne tage patent på den i en periode og dermed sikre, at det ikke alt sammen går til Korea som kopier.

Jeg vil godt sige, jamen altså for os at se er det vigtigt at sige ja i de her spørgsmål, og jeg vil også godt til sidst bede om, at vi får ministerens talepapir - nu er det jo et åbent samråd - men jeg vil gerne bede om at få talepapiret over, fordi vi kan jo stadig væk godt høre, at der er nogle, der har meget, meget travlt, og det synes jeg da for så vidt er forståeligt, fordi sagen jo ligger i Europa-Parlamentet nu, så det er da klart, at jo før vi gør vores stilling klar, jo bedre, men så må det være fint også at have det talepapir, der er blevet eller som jeg bad om.

Ja, tak.

Ordstyrer:

Tak til Charlotte Antonsen. Den sidste i denne omgang det er Lone Dybkjær, værsgo.

Lone Dybkjær (RV):

Ja, jeg vil også godt sige tak for redegørelsen til ministeren. Og jeg vil bare sådan tage som udgangspunkt, at jeg tror ikke, at der er nogen, der sidder her bevidst og vil ødelægge danske virksomheder, altså det er sådan set ikke formålet med vores arbejde. Det tror jeg er ret generelt.

Så er det jo fristende at sige noget om, når ministeren er inde på sådan et eller andet med et flertal, at jeg synes, at ministeren har den store fordel, som oppositionen ikke altid har, at vi faktisk lytter og vi går ind i en dialog. Det var vi nogle, der kunne ønske at regeringen måske ville gøre et par gange ekstra. Lad mig sige det så diplomatisk. Så hvis ministeren indimellem møder en mur, så skal ministeren være klar over, at det er det, vi gør hver dag. Det er bare sådan for en ordens skyld, ikke?

Og også alt det der med hastværk, jeg siger ikke, at det er inden for ministerens område, jeg siger, at det bare generelt, regeringen ...

Men så vil jeg også sige: Det med hastværk det er vi sådan set også nogle, der møder hele tiden. Nu tænker jeg bare sådan helt specifikt på kommunalstrukturreformen. Den er vi måske nogle, der synes har haft et vist hastværk, og hvor vi måske ikke synes, at regeringen har været alt for sørens lydhør over for de problemer, jeg tror regeringen så efterfølgende vil få. Så meget om det.

Så vil jeg sige, specielt når vi gerne har hastværk her, så er det jo, fordi vi er oppe imod et andet politisk system med sin egen politiske dynamik. Sådan er det jo, og det er jo fantastisk svært for et Folketing at acceptere, at der kører et parallelt system, som også er politisk, og som jo influerer direkte på os. Det gør det jo, fordi det jo influerer på Rådet. Og derfor er vi nødt til indimellem at tage et andet gear, end vi egentlig måske synes er det vi ville tage, og det er jo derfor, at vi siger, at der er hastværk. Og vi tror faktisk, at det er meget farligt at vente på noget i det system. Det vil jeg i hvert fald kraftigt advare imod. Det har vi alt for tit gjort fra dansk side.

Så jeg synes, vi skal være så offensive som overhovedet muligt, og at det måske er det, vi meget vil opfordre ministeren til. Altså, vi må gå ind og være offensive nu. Uanset der ligger 500.000 forslag i Europa-Parlamentet, så er det meget vigtigt, at vi afklarar vores holdning og allerede nu begynder at påvirke det system. Altså, det er bare, det er min erfaring, at det er det, der skal til, det er dér, man får indflydelse, og det er jo dér, også danske virksomheder i tidernes morgen har fået indflydelse eller andre regeringer har fået indflydelse, det er ved at gå meget, så hurtigt som muligt ind i denne her proces, for det er bedre, inden folk har fået låst sig fast.

Så kan vi for min skyld holde alle de møder, vi vil, altså bare det bliver i de afstemningspauser, vi har herinde i de næste 14 dage.

Men i virkeligheden så har vi jo bedt under deputationen, og det ved ministeren ikke, vi har simpelt hen bedt om at få nogle konkrete forslag fra den deputation, der var herinde. Hvordan ønsker I de her ting formuleret? Fordi personligt synes jeg, det er det, der skal til. Jamen vi kan jo alle sammen sidde her og komme med generelle erklæringer. Det fører ingen steder hen. Det, der skal til, er, at det er meget, er konkrete forslag, fordi det er et meget konkret direktiv.

Og det, man måske kan sige, det er, at det ville have været ønskeligt, hvis ministeriet havde været ude tidligere og bedt om de forslag. Men nu har udvalget altså bedt om det. Vi har bedt dem om simpelt hen at sige: Jamen hvordan vil I så have det formuleret? Fordi så har vi et

udgangspunkt i vores videre diskussion, som jeg tror kan være nyttig, og som så forhåbentlig kan imødegå nogle af alle de der vanskeligheder, som ministeren var inde på.

Ordstyrer:

Ja tak, Lone. Og så er det ministerens tur til at svare på de sidste indlæg, værsgo.

Ministeren er helt villig til også at høre på Anne Gretes næste spørgsmål, og så får Anne Grete lejlighed til at stille et ekstra spørgsmål, værsgo Anne Grete.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil allerførst sige, at hastværk er jo en sjov ting. Men altså, jeg vil godt lige understrege, at vores udkast til beretning, det har jo altså været ovre i ministeriet i 11 dage nu. Og det er her til morgen, jeg i hånden får et brev, hvor ministeren giver mig et udkast til noget, han gerne vil sende til Luxembourg. Så altså, jeg vil sige, at ministeren har måske ikke ligefrem sådan fremskyndet processen særlig meget, selv om jeg allerede dengang gav besked på, at jeg kunne sådan set kontaktes når som helst også over telefonen.

Så vil jeg også godt sige, at nu kom ministeren til at sige noget, som lød, som om vi var ude på at ødelægge nogle danske virksomheder. Jamen altså, du milde himmel, det er jo virksomheder, vi har et godt samarbejde med på mange måder, vi ønsker da ikke at ødelægge dem. Men det, jeg tror der sker nogle gange, er, at de her virksomheder bliver så fokuserede på, hvordan de kan beskytte sig selv, så de slet ikke ser, at beskyttelsesværktøjet skal være så velafbalanceret, så det ikke bliver en boomerang, nemlig et værktøj, der bliver brugt imod dem selv. For den beskyttelse, man får selv, den får andre jo også.

Og der må jeg sige, at på interoperabiliteten, altså den uhindrede kommunikation, der fik ministeren formuleret sig på en måde, så jeg må sige, at der er vi altså på vej til at ophæve konkurrencen. Jeg går ud fra, at vi fortsat er enige om, at vi godt vil have styrket konkurrence. Altså, jeg bliver nogle gange i tvivl, om det kun er os, der gerne vil have styrket konkurrence, om vi pludselig står alene og Konservative og Venstre i virkeligheden ikke ønsker det.

Men vi har jo haft lange debatter om det her og ønsket om åbne standarder, sådan så vi kunne få noget konkurrence ind på det her marked, så vi ikke alle sammen skulle være tvunget til i realiteternes verden at være Microsoft lovers og Microsoft-brugere i virkeligheden. Så vi lægger altså stadig væk vanvittig meget vægt på, at der er uhindret konkurrence. Der mener vi sådan set, at vi har været meget afbalanceret, da vi sagde, at hvis man hopper ind i de her patentsten undervejs, når man svømmer i floden, så bliver man altså ikke slæbt i retten for det.

Så vil jeg da også gøre opmærksom på, at store virksomheder som LEGO - den er jo sådan set også ret dansk - de har jo sådan set beskyttet deres klodser ret effektivt, og det har de bare gjort gennem eksisterende lovgivning, hvor man siger, at det er en forretningshemmelighed.

Og jeg kan konstatere, at B&O sådan set ikke har haft nogle problemer indtil nu og ikke har benyttet sig af patenter, hvor de netop skal offentliggøre, det er der, de skal offentliggøre, hvad der er. Hvis de siger »forretningshemmelighed«, eller hvis de siger »oprethavsretslov«, så har de sådan set deres beskyttelse. Så lad os nu heller ikke snakke ved siden af hinanden eller få det pustet op på et plan, hvor det ligesom kommer til at lyde, som om vi er imod, at man kan sikre fornuftigt.

Til sidst vil jeg godt sige, at vi vil gerne snakke med ministeren, men det skal altså gå hurtigt, og jeg vil i hvert tilfælde sige, at det er ikke nogen acceptabel fremgangsmåde, at vi sætter os sammen med virksomhederne. Vi har jo heldigvis en lang politisk tradition for, at når vi forhandler politisk, så forhandler vi politikere imellem, og så står interesseorganisationerne, lige meget om de hedder B&O eller LO eller hvad som helst, så står de altså uden for døren. Og de kan kommunikere frit med os undervejs, men de sidder ikke med ved forhandlingsbordet.

Altså, det mener jeg må være klart for os, at det gør vi ikke. Altså, vi er politikere, og vi er valgt med et mandat, og de andre kommunikerer vi gladelig med, men ikke i selve forhandlingssituationen.

Ordstyrer:

Tak til Anne Grete, så er det ministeren til at besvare spørgsmålene, værsgo.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, men jeg vil starte med Morten Messerschmidt. Jeg synes faktisk, det er et rigtig godt spørgsmål, der stilles der, om det er muligt at få en definition, der beskytter den konkrete algoritme, mens den generelle er frit tilgængelig. Det er jeg nødt til at sige, at det er rimelig teknisk, men det tror jeg faktisk, vi skal tage nogle af de folk, der har forstand på det her, med til at få gravet ud.

Så vil jeg sige til alle talerne her, at jeg er da klar til en hurtig møderække i den kommende uge, det vil jeg ikke have problemer med. Om vi så skal have dem ind alle sammen, som Anne Grete siger, og vi skal sidde og kigge på hinanden, altså, jeg kan sige, at jeg har diskuteret lukkelov med samtlige organisationer en gang. Det gjorde jeg én gang og så har jeg taget dem separat siden, så det kan jo godt være, at det er den måde, det skal håndteres på. Men det skal jeg komme tilbage til.

Jeg vil gerne sige til Lone Dybkjær, at nu deltog jeg jo ikke i det her foretræde, men jeg kan forstå, at I er blevet bedt om at komme hurtigt med nogle løsninger til nogle formuleringer. Det synes jeg er meget konstruktivt, det vil jeg gerne tage imod.

Husk, at man skal ikke tage det der ilde op, som jeg sagde, altså det der med at ødelægge danske virksomheder. Men det, jeg var bekymret for, var, at man kunne jo tabe dansk produktion, dansk vækst, danske arbejdspladser, hvis vi bare tog det hele som udgangspunkt.

Ja, så Anne Grete, ja, altså, jeg ved ikke, om det med at mødes i næste uge, det er hurtigt nok. Jeg noterer mig, at ja ... jeg har et problem, jeg er i Luxembourg på mandag, det kommer vi tilbage til lidt senere i det her møde.

Men altså, det er jo korrekt nok, som du siger, at softwareprogrammer sådan er beskyttet ved det, vi kalder ophavsret, men det, som er beskyttet, det er jo sådan set den tekst, som udgør programmet. Det er ligesom en tekst, som udgør en bog. Men altså, jeg har også noteret mig lidt i pressen i dag, at ophavsrettens regler, de beskytter jo ikke den idé, der ligger bagved, som ligger til grund for programmet, men alene den her programkode, som implementerer ideerne.

Jeg synes, vi er nødt til at lytte lidt på de her virksomheder, når de siger, at patentretten beskytter den gode idé, som i den sidste ende fører til, at f.eks. Oticon kan producere deres ny høreapparat. Nu er det altså sådan, at hvis Oticons konkurrenter bare skal have frit spil til at anvende virksomhedens gode ideer, så tror jeg nok, at så er der nok nogen logik, der vil sige, at Oticons vilje til at investere, den er nok ikke den samme.

Det, der kan bekymre en lille smule og især i de her diskussioner, det er igen: Hvor skal kniven falde ned? Det er jo det, at hvis man nu får en god idé, skal man have noget vidensspredning på det, og det er jo netop patentretten, der hører med til den her vidensspredning.

Jeg er meget åben over for, som du siger, Anne Grete, når vi siger, når vi nu kommer i vandet og der ligger en sten, og man så skal op over, skal man så forhindres at træde op over? Nej, men så kan det jo være, vi skal have en diskussion af: Skal der betales en eller anden form for licens, eller skal vi lave et eller andet på det område. Det synes jeg, at det bør vi være åbne for at få en diskussion af.

Jeg tror, det er det, jeg kan bidrage med.

Ordstyrer:

Tak for det. Der er en enkelt mere, der har bedt om en bemærkning. Det er Morten Messerschmidt, værsgo.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er ganske kort. Altså, jeg er glad for tilsagnet om møder, så må vi se, om vi kan finde ud af hvor og hvordan og hvornår.

Men jeg vil bare gerne have en forsikring om, at hvis ministeren indvilliger i at inddrage tredjeparter fra de virksomheder, som nu er kommet med anbringender, om også ministeren er villig til at høre på de foreninger, it-politiske foreninger og sådan nogle andre organisationer, som vi tidligere har hørt på, konkret i forhold til de forslag, som virksomhederne altså vil komme med, så vi får en dialog imellem de parter.

Fordi jeg må indrømme, som jeg sagde før, at jeg føler mig ikke som ekspert på det her område til at kunne sige noget endeligt uden at have hørt de organisationer, der i hvert fald

tilkendegiver og har overbevist mig om at have langt større indsigt i det end nogen omkring det her bord, med al respekt. Og det vil jeg gerne have et tilsagn om, om ministeren er enig i det.

Ordstyrer:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Ministeren får et svar til, nå, undskyld.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det vil jeg gerne bekræfte, at selvfølgelig skal den her sag ses fra begge sider. Og jeg har ingen ... nu, de her open source-folk, de plejer at være friske nok ved havelågen til at gøre opmærksom på, hvad de mener i den her sag, og de skal selvfølgelig også være velkomne.

Ordstyrer:

Rune Lund har bedt om ordet også, værsgo, Rune.

Rune Lund (EL):

Ja, den her sag er jo meget teknisk, og jeg er sådan egentlig sådan en rimelig kompetent it-bruger, men har jo meget svært ved at finde rundt i mange af de detaljer, der er omkring det her. Så hvis diskussionerne skal fortsætte, så er det i hvert fald vigtigt, ligesom Morten siger, at vi får inddraget også folk fra it-politiske foreninger og andre steder.

Altså, Enhedslisten er jo principielt modstandere af patenter. Og på den måde så har vi det langt bedre med de ændringsforslag fra Rocards end med den opblødning, som ministeren lægger op til. Vi ser det også som et problem for virksomhederne, at jo flere patenter man begynder at lægge ned, desto mere bremser man udviklingen, og det synes vi er et stort problem både for os, som godt kan lide nye programmer og ny udvikling i computere, det bliver meget sjovere at bruge dem, men altså også i forhold til konkurrence mellem virksomhederne.

Men altså, jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får involveret sådan nogle folk som it-politiske foreninger i de videre diskussioner, fordi det skal ikke kun være - hvad skal man sige - det skal ikke kun være virksomhederne, vi hører her i den afsluttende fase her før sommerferien.

Ordstyrer:

Ja tak. Der er nu to yderligere, der har meldt sig. Og jeg vil bare gerne sige, at ministeren skal være til stede på et andet tidspunkt i salen til nogle førstebehandlinger eller til en førstebehandling, og vi kan selvfølgelig trække ministeren ned igen, og der skal være forelæggelse af ministerrådsmøde, men det plejer jo ikke at afskære medlemmerne fra at stille spørgsmål. Men den næste er Lone.

Lone Dybkjær:

Jeg vil bare sige, at jeg har ikke behov for 70 møder. Jeg har behov for, at vi får lavet et stykke papir. Om det er et brev eller en beretning, eller hvad ved jeg, det kan jeg godt forholde mig afslappet til. Jeg har behov for, at der kommer nogle formuleringer med nogle konkrete forslag. Det har de der industrifolk lovet os. Og så er jeg helt overbevist om, at organisationerne, ellers må vi selv invitere til det, at de kommer med nogle kommentarer til det, så vi har et afbalanceret syn på det. Så det er ikke snak jeg har brug for, det er jo sådan noget meget konkret, så vi kan ende op med et facit eller en midlertidig afrunding af denne her debat.

Ordstyrer:

Og den sidste, der får ordet i denne her omgang, det er Anne Grete Holmsgaard, værsgo.

Anne Grete Holmsgaard:

Jamen noget af det er fuldstændig det samme, som Lone siger, altså, det er ikke en studiekreds, vi skal i gang med nu.

Altså, jeg synes sådan set, at ministeren har et udkast liggende i sin taske, og jeg vil sådan set foreslå ministeren at lytte til debatten her og rette det til og sende teksten over til os, og så kan vi altså køre det frem og tilbage på den måde, fordi det er klart, ministeren sidder i Luxembourg, og vi skal ikke rende rundt om hinanden på den måde. Det kan vi godt klare på mail og telefon, sådan at det går stærkt.

Ordstyrer:

Ja, tak. Så har ministeren ordet for en besvarelse, værsgo.

Økonomi- og erhvervsministeren:

Jamen jeg har noteret mig synspunkterne. Og så vil jeg blot lige tilkendegive, at jeg forstår, at det udkast til brev, som jeg ville sende, holder jeg så tilbage i første ombæring, fordi der ikke er fuld enighed rundt omkring bordet om det brev, vi skulle sende. Og så må vi se og arbejde på nogle formuleringer og så - jeg er enig i - at få de svar ind så hurtigt som muligt og få en kommentar fra organisationerne, og så må vi se, om der kan opnås en bred politisk enighed. Jeg tror, at det vil være rimelig gavnligt for alle, at vi har en bred politisk enighed om en sag i den her størrelsesorden, og det vil sådan set også give ministeren et klart mandat, Morten.

Ordstyrer:

Tak til ministeren. Jeg vil lige gøre opmærksom på eller minde udvalget om og også til oplysning for ministeren sige, at på udvalgets møde punkt 6, i vores dagsorden, punkt 6, skal vi netop have en

politisk drøftelse og eventuel afgivelse af beretning om softwarepatenter, så udvalget kommer tilbage til det senere på dagen. Og vi siger tak for ministerens fremmøde her i det åbne samråd.

Om lidt er det åbne samråd forbi, og så vil vi bede folk, der ikke er medlem af udvalget eller embedsmænd til erhvervsministeren om at forlade lokalet. Tak for jeres nærvær.

SLUT